

Steffensen: Jeg er i alt væsentligt enig i de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Forholdet er nu det, at Notarius har to Fuldmægtige, Undernotarer, som nu skulle være selvstændige Embedsmænd ved Siden af ham, og det forekommer mig da tvivlsomt, hvorledes deres Stilling vil blive. Nu kan han benytte dem som Vidner, det er endogsaa foreskrevet, at de uden særligt Vederlag skulle fungere som Vidner. Det forekommer mig nu mindre passende, at de, naar de skulle være selvstændige Embedsmænd ved Siden af Notarius, skulle staa i et saadant Forhold til ham. Men det er jo muligt, at det kan blive fastslaaet i den Ordning, som det i § 1 er foreskrevet, at Notarius med Justitsministeriets Billigelse skal træffe.

Jeg er enig med det ærede 2det Medlem for 2den Kreds i, at Lønningerne ere satte for lavt. Til det, som det ærede Medlem anførte, skal jeg endnu bemærke, at det er et Spørgsmaal, om ikke Notaren som hidtil skal være forpligtet til at besørge Oversættelser til og fra fremmede Sprog. I saa Fald kræves der jo en særlig Uddannelse i den Retning, og man maa saa ogsaa tage Hensyn dertil ved Embedets Besættelse.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme. Jeg finder det ikke just nødvendigt at udsætte dets Ikrafttræden til Loven om Rettens Pleje træder i Kraft. Det kan selvstændigt sættes i Kraft, idet det jo ikke indeholder nogen fra det nuværende afvigende Ordning. Jeg synes derfor, at det burde træde i Kraft straks.

Justitsministeren (Zahle): De i nærværende Lovforslag nedlagte Principper, som det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), da han aabnede Forhandlingen, efter mit Skøn fuldkommen rigtig gjorde Rede for, have jo vundet Tilslutning fra alle de Talere, der have haft Ordet her i Salen, og man maa da derefter haabe, at Lovforslagets Gang gennem dette høje Ting maa blive let. Vi have jo endnu adskillige Uger til Rigsdagssamlingens Slutning, saa jeg kan ikke indse, hvorfor et Lovforslag, som vinder almindeligt Bifald her i Tinget, ikke skulde kunne gennemføres i indeværende Samling.

Til det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg) skal jeg sige, at Meningen er den, at disse Forretninger, som vel udføres af Notarius publicus ifølge Skik

og Brug og til Publikums store Bekvemmelighed, men som ikke ere Notarialforretninger, skal han ogsaa i Fremtiden kunne udføre, men for egen Regning. Der er blandt disse Forretninger saadanne Ting som Oversættelser, Forfattelse af Fuldmagt og Testamente. Det kan man dog meget vanskeligt forbyde en Embedsmand at gøre. Der er andre Forretninger, som naturligvis hænge nærmere sammen med de egentlige Notarialforretninger, og hvor man især anvender Notarius, fordi han i Kraft af sin Stilling nyder offentlig Troværdighed, saaledes Forberedelse af Lodtrækninger, Kassation af Værdipapirer for Banker o. s. v., og den Omstændighed, især ved de sidstnævnte Forretninger, at det for en væsentlig Del skyldes den offentlige Troværdighed, med hvilken Notarius publicus er udrustet, at Publikum anvender ham, gør det ogsaa naturligt, at Justitsministeriet, saaledes som Lovforslagets § 5 gaar ud paa, kan træffe regulerende Bestemmelser om, hvilket Gebyr Notarius skal oppebære i saadanne Tilfælde, i hvert Fald kan afgøre Strid mellem de paagældende Parter, naar en saadan opstaar, og sige, at Notarius kan ikke tage mere end saa og saa meget for at gøre den og den Forretning. Men i øvrigt vil der naturligvis ad denne Vej blive et Supplement til Notarius publicus' Indtægter, ogsaa et Supplement, som delvis følger af hans Embedsstilling, fordi man som sagt henvender sig til ham paa Grund af den offentlige Troværdighed, han nyder, og det er da ganske naturligt, at Lovgivningsmagten ved Fastsættelsen af Embedsmandens faste Løn tager Hensyn til, at Embedet ligesom indirekte medfører visse Indtægter. Jeg tror hermed ogsaa at have imødegaaet den Indvending, som er bleven fremsat, at den faste Løn skulde være sat for lavt. Jeg tror, at naar man tager Hensyn til, at Lønnen bliver suppleret noget ved private Indtægter ogsaa i Fremtiden, er Lønnen ansat ret passende.

Jeg tror at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg slutter mig til den ærede sidst foregaaende Taler, som ogsaa sluttede med at sige, at der ikke var nogen Grund til, at dette Forslag skulde kædes sammen med Loven om Rettens Pleje. Vi vide jo ikke, hvornaar Loven om Rettens Pleje kommer til at træde i Kraft, og naar man anser denne Foranstaltning for i sig selv hensigtsmæssig, forsvarelig og tilraadelig, vil jeg anse det for rigtigst og maa anbefale det høje Ting at behandle denne Sag ganske for sig selv og